

Luc Bonneux

Domoren willen eeuwig blijven leven

VINCENT BOON

Op jacht naar Methusalem

Zoals velen die voor hoogbejaarde mensen zorgen, denk ik vaak: geef mijn portie maar aan de hond. Ook de oude mensen zelf vinden niet zelden dat ze door God zijn vergeten. We willen oud worden, maar niet oud zijn. Je kunt geen krant openslaan of geen journaal meer kijken of je wordt doodgegooid met verhalen over ongezond gedrag. Dit terwijl de feiten exact het tegendeel tonen: we worden alsmaar ouder. Maar wat baten kaars en bril, als het consumentisme verdienen wil. Het meedogenloze consumeren is nochtans een groot obstakel voor een waardevol bestaan op een gezonde planeet. Er is geen zinnig argument om verder onderzoek naar levensverlenging, op een warmer wordende en drukke planeet, te financieren. Iedereen sterft, ook na het langste leven. De Verlichting verdringt godsdienst en haar fabels over het leven na de dood. Dat is een grootse overwinning voor de volksgezondheid. Het is hoog tijd voor een religieus Neurenbergtribunaal om hellegodsdiensten die angst zaaien voor de dood, vaak bij jonge kinderen, te bestempelen als een misdaad tegen de menselijkheid.

Als opgroeiend kind stond ik doodsangsten uit voor de hel, niet voor het mij beloofde pak voor de billen. De pijn was gauw voorbij, als papa of mama al geen reden hadden gevonden om die straf uit te stellen. Als kind besepte je niet dat het niet kan kloppen, dat een liefhebbende ouder zijn zonen en dochters eeuwigdurend foltert omdat ze stout zijn geweest.

Ik ben er heel lang niet geweest, nu ben ik er even, na mijn dood zal ik er heel lang niet meer zijn. Na enige generaties ben ik ver-

zwonden: opgepeuzeld door de tijd. Dat kan me geen barst schelen. Dankzij een schitterende foto van vier generaties terug weet ik hoe mijn betovergrootmoeder, geboren in 1835, eruitzag. Verder weet ik niets van haar. Ik draag wel met trots een zestiende van haar DNA. Jezus en Mohammed waren waardevolle mensen, stichters van grootse religies, maar ook zij zijn verzwolgen door de tijd. We kennen de verhalen van hun volgelingen, anderen vermelden schaarse anekdoten die tonen dat die verhalen niet kunnen kloppen. We weten niet wat Christus en Mohammed juist hebben gezegd, noch wie ze juist waren. We weten met zekerheid slechts dat ze hebben bestaan. Dat is, och arme, 1400 en 2000 jaar geleden: een oogwenk in de menselijke geschiedenis. Jaagt de dood geen angst meer aan, domoren willen eeuwig blijven leven. Ze laten zich invriezen, voor de volle pot het hele lichaam of voor een goedkoopje enkel de hersenen. Ze missen de essentie van het bestaan. Alle complexe leven bestaat door evolutie, door onophoudelijke aanpassing. We sterven om plaats te ruimen voor nieuw en beter, generaties die onze genen en memen dragen en verbeteren. Wie is er na enige eeuwen nog geïnteresseerd in je bestaan? Een heerlijk sciencefictionverhaal vertelt hoe de ingevroren lichamen weer tot leven worden gewekt om als slaaf te dienen. Ze worden wakker in een vreemde wereld, zonder vrienden of familie. Mensen zijn sociale primaten, mede mens door vrienden en familie. De scherpste angel van de dood is dat ik mijn geliefden kan overleven. Het is even zeker als de dood dat ik wil sterven voor mijn kinderen. ■